

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen. Lige et øjeblik, så tager vi en kort bemærkning fra fru Lene Espersen, der har været lidt længe om at bestemme sig, men nu kom hun så endelig.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jamen vi diskuterer jo den her Nicetraktat, og jeg tror bestemte ikke, at fru Elisabeth Arnold er sådan en radikal udgave af Brutalis. Sagen er jo den, at den danske befolkning sådan set allerede har stemt om de ting, vi skal diskutere i Nicetraktaten. Det er jo en del af Amsterdamtraktaten, at vi skal klargøre EU til udvidelsen mod Øst.

Vi skal have lavet nogle nye stemmeregler, vi skal lave regler for, hvor mange kommissærer der skal være osv. Det er jo det, der er de væsentlige ting at diskutere i Nice, så jeg forstår ikke, hvorfor hr. Keld Albrechtsen ligesom forsøger at dæmonisere hele det her projekt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis det her projekt handlede om udvidelsen mod Øst, som fru Lene Espersen påstår, så ville man nok ikke koncentrere al sin energi om at opbygge nye magtorganer i Unionen og forsøge af hensyn til euroen at harmonisere den økonomiske politik i de nuværende eurolande. Det tror jeg faktisk ikke man ville bruge energien på.

Jeg tror, faktisk man så ville bruge energien på at løse fattigdomsproblemerne i lande som Bulgarien, Rumænien og Ukraine, som står i en situation, hvor de ikke engang har orket at søge om optagelse, fordi det jo er håbløst på de brutale vilkår, der tilbydes dem. Så det er ikke Øst-udvidelsen, det handler om. Lad være med at komme med den fortærskede påstand.

Så blot til fru Elisabeth Arnold: Jamen jeg må jo så bare konstatere, at vi har en klar melding fra Det Radikale Venstre om, at hvis Det Radikale Venstre og regeringen bliver underkendt ved folkeafstemningen den 28. september, så vil det ikke føre til en gnist af eftertanke i Det Radikale Venstre. Man vil ikke ryste på hånden et sekund. Bare fordi man er blevet underkendt af befolkningen, vil det ikke give anledning til nogen som helst overvejelser. Man vil bare tromle videre i unionsudviklingen.

Jamen det er en klar melding, og det kommer Det Radikale Venstre jo en dag i givet fald, hvis

det skulle gå så galt, til at stå til ansvar for over for befolkningen ved et folketingsvalg. Men jeg har noteret mig, at sådan er tankegangen.

Jeg må bare konstatere, at det er elitens tankegang, når den er, ja, jeg må sige, når den er allerværst. Det er elitens tankegang. Det er skrivebordsgeneralernes tankegang. Vi ved bedre end befolkningen, hvordan det europæiske projekt skal køres. Det er i realiteten den melding, jasideen ved fru Elisabeth Arnold i dag tilkænder giver. Også det er et godt argument for at stemme nej den 28. september.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Elisabeth Arnold for den uigenkaldeligt sidste korte bemærkning til hr. Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis det skal være sådan, at folk skal stemme nej, fordi de synes, jeg er brutal, så vil jeg blot sige, at jeg beholder altså mit mandat i Folketinget indtil næste valg i hvert fald. Så jeg forlader ikke Folketinget den 29. september, hvis det bliver et nej. Det kan jeg love hr. Keld Albrechtsen at jeg ikke gør.

Jeg vil blot sige, at dette forhandlingsoplæg, som regeringen støttet af et stort flertal i Folketinget lavede i februar 2000, som lægger op til, hvad der skal ske på regeringskonferencen, som afsluttes med Nicetopmødet, ikke ændres af et dansk nej. Det ændres heller ikke af et dansk ja. Det har sin egen proces. Målet er EU's udvidelse, og det er en videreførelse af Amsterdamtraktaten. Det er blot det, jeg vil sige helt fredeligt.

Selvfølgelig vil et dansk nej betyde mange andre ting, men på dette område vil det ikke betyde noget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Danmark er og skal være internationalt orienteret. Vi skal samarbejde også ved medlemskab af forskellige internationale organisationer, og vi skal påtage os et ansvar i sådanne sammenhænge, men også som enkeltation.

Det sidste gør vi for eksempel ved at yde bistand til verdens allerfattigste gennem en meget høj ulandsbistand som stort set ingen andre lande og ved også at yde bistand f.eks. til de